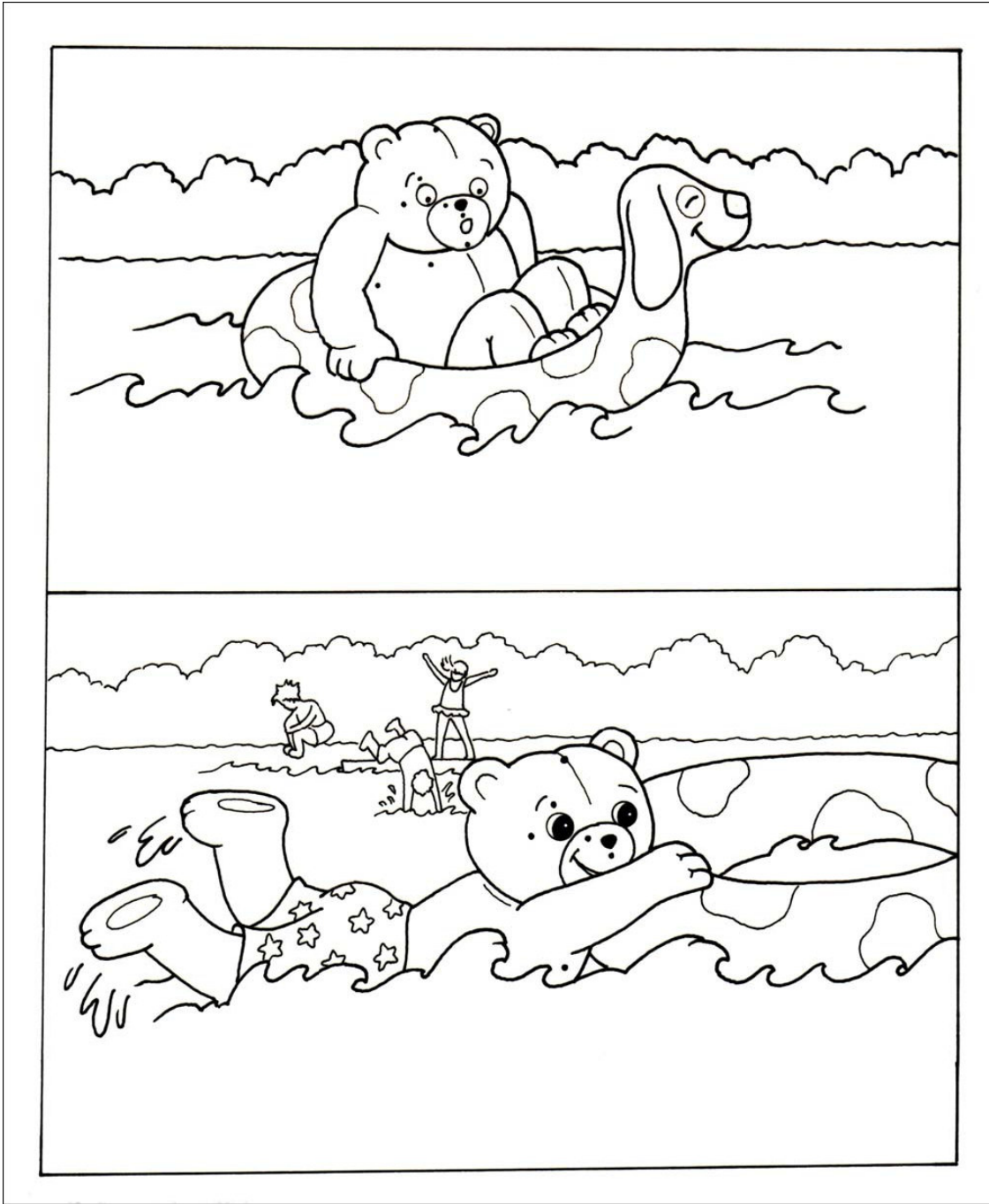

Farvelæg Prikkebjørn - svømning kan være skræmmende

Svømning kan være skræmmende af Till Schilling

Endelig skulle den længe ventede tur til at begynde. PrikkeBjørn havde dårligt kunne sove om natten. Oplevelsen ville blive helt fantastisk. Han skulle være sammen med sin onkels familie, og de skulle alle tilbringe et par dage ved en sø i bjergene.

PrikkeBjørn vidste, at han ville komme til at se en masse spændende ting. Vandreture og svømning var blot et par af de oplevelser, han så frem til. Hans fætter var altid en vovehals, og PrikkeBjørn gjorde sit bedste for at følge trop. En ting havde han i hvert fald besluttet: I år ville han vise ham, at han ikke var bange for noget som helst.

Da PrikkeBjørn hjalp sin mor med at pakke sin rygsæk, sørgede han for at medbringe det forstørrelsesglas, som hans bedstefar havde givet ham til jul samt sine vandrestøvler og badebukser. PrikkeBjørn var virkelig spændt og fortalte sin mor: *"Mor, det her bliver stort, fordi Jake forrige år gjorde grin med mig fordi jeg ikke kunne svømme"*

"Ja", svarede PrikkeBjørns mor "du kan sandelig svømme efter al den undervisning du tog i svømmehallen. Jeg er så stolt af dig"
Wow, det bliver bare SÅ sjovt!" PrikkeBjørn dansede gennem værelset og forestillede sig, at han kastede sten i søen.

PrikkeBjørns far havde pakket bilen godt, tjekket dæktrykket og fyldt benzin på. De havde jo en lang tur foran sig. En af PrikkeBjørns yndlingsaktiviteter var den, at hans mor altid læste højt for ham på lange køreture. Han havde valgt en speciel bog til denne tur. *Nelson og havskildpadden* hed bogen, og alene titlen var fantastisk.

PrikkeBjørn elskede, når hans mor læste højt for ham; det fik turen til at gå hurtigere. Det var en bog fyldt med spænding, hvor Nelson skulle hjælpe den stakkels havskildpadde med at klare havets farer. Efter et kort ophold, hvor de fik lidt at spise, faldt PrikkeBjørn i søvn og vågnede først op, da de var fremme ved bestemmelsesstedet.

PrikkeBjørns onkel vinkede allerede til dem, da de kom kørende. Sikken en dejlig følelse! Jake var i baghaven i færd med at sætte et telt op, og alle andre havde travlt med at bære ting ind i den hytte, som de havde lejet.

Næste morgen, efter en god morgenmad, besluttede PrikkeBjørn og Jake sig for at gå til søen og undersøge, om vandet var varmt nok, til at man kunne svømme i det. Men

da Prikkebjørn kom til søen, gik det op for ham, at vandet var en smule mørkere, end han var vant til, og han lagde mærke til, at han blev en lille smule bange. Han kunne ikke vise det foran Jake, da Jake helt sikkert ville lave grin med Prikkebjørn, hvis han vidste, at Prikkebjørn havde det dårligt med at svømme i søen.

PrikkeBjørn havde lært at svømme, og det kunne han endda rigtig godt. Det var det mørke vand, som gjorde ham utilpas. I svømmehallen kunne man jo se bunden.

Jake sagde : *"Hej PrikkeBjørn, lad os hente vores badebukser og hoppe i!"*

Det gjorde Prikkebjørn endnu mere nervøs, fordi han kom i tanke om Skildpadden og alle farerne under vandet.

"Selvfølgelig" sagde PrikkeBjørn usikkert, *"lad os komme af sted!"*

Iført badebukser nærmede Prikkebjørn sig igen søen, men han følte sig en smule nervøs.

"Hvad skal jeg dog gøre?" tænkte han. Så besluttede han sig for at hente den splinternye badering, som hans onkel havde købt til ham for at se om det kunne ændre noget.

Jake var allerede i vandet, og nu begyndte han at le af PrikkeBjørn.

Men da han så, at Prikkebjørn gik ud i vandet, stoppede han og begyndte at lege.

Prikkebjørn var stadig ikke tryk ved vandet og mærkede efter med sin tå. Han var virkelig bange nu. Derfor besluttede han sig for at gå op af vandet og sige til Jake, at han ville gå tilbage.

Prikkebjørn løb til sin mor og bad hende :*"Mor, du er nød til at hjælpe mig. Jeg føler mig ikke tryk i søen, det er noget andet med en svømmehal. Jeg er bange for at Jake skal gøre grin med mig."*

"Selvfølgelig", svarede Prikkebjørns mor og gav ham et kærligt knus. Så begyndte de at tappe. PrikkeBjørns mor tappede sammen med ham. De begyndte med Karatpunktet.

"Selvom jeg er en lille smule bange for søen, er jeg en god PrikkeBjørn"

"Selvom jeg ikke kan se bunden af søen, er jeg en god PrikkeBjørn"

"Selvom jeg gerne vil vise Jake, at jeg er modig, men føler mig bange for søen, er jeg en god Prikkebjørn"

Så begyndte han at tappe på sine prikker og sagde højt:

"Jeg er en lille smule bange"

"Jeg er bekymret over den mørke bund"

"Jake vil gøre grin med mig"

Mens han tappede, lagde han mærke til, at han fik det en smule bedre. Han tænkte:
"Pyt, alle svømmer i søen, og alle har det sjovt, det er nok ikke være så farligt, som jeg tror".

Så gav han sin mor et knus og begyndte at gå ud til søen i meget bedre humør. Da han kom dertil, var Jake allerede i gang med at lege og have det sjovt med nogle andre børn fra nabolaget, og PrikkeBjørn sluttede sig til dem med et stort smil, idet han hoppede ud i søen. Og det var stedet, de tilbragte resten af dagen. Ih, hvor var det skægt!!